

la tribuna

Joves pobres i un Estat 'ni-ni'

La joventut és la que està patint més els efectes destructius de la crisi econòmica

CARLES PEREA I RODRÍGUEZ

Coordinador de la comissió de joves del Partit Socialdemòcrata

La UE considera pobres aquelles persones que no tenen 4 dels 9 conceptes següents: no tenir retards en els rebuts domèstics, mantenir la temperatura adequada a casa, poder fer front a despeses imprevistes, poder menjar carn o pollastre almenys cada dos dies, gaudir de vacances una setmana l'any fora de casa, disposar d'un cotxe o d'una rentadora o d'un televisor en color o d'un telèfon.

No cal aprofundir gaire per arribar a la conclusió que els joves són els que estan patint els efectes més destructius de la crisi econòmica, perquè no només afecta el seu dia a dia, sinó que també amenaça severament el seu futur: no tenen feina i és complicat fins i tot que alguns arribin a tenir fills.

Un informe d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) aborda ara aquesta qüestió. La federació d'entitats socials ha dedicat a l'assumpte el seu tercer informe d'indicadors socials (Insocat), les conclusions del qual, rotundes, es van donar a conèixer fa poc.

M'agradaria afegir i ampliar en informes realitzats per entitats andorranes, però sarcàsticament deuen estar en procés d'elaboració. Suposo que els acompanyarà l'estudi de desnutrició a les aules.

Segons aquest estudi, la pobresa juvenil, que afecta els individus

LA SITUACIÓ ACTUAL NO NOMÉS AFECTA EL DIA A DIA DEL JOVE; TAMBÉ AMENAÇA SEVERAMENT EL SEU FUTUR

que tenen entre 16 i 34 anys, creix més que la pobresa global. L'atur, entre els 16 i els 29 anys, va ser de fins al 37,1% (fins a l'any 2007 era del 9,3%) i en la franja de 20 a 24 anys s'elevava fins al 45,8%.

Són algunes de les dades de l'Insocat d'ECAS, que certifica que els joves afronten la complexa situació d'acceptar que en molts o en moltíssims casos no podran repetir el cicle dels seus pares: estudiar, trobar feina, aparellar-se, tenir fills i jubilar-se. Però això no ens ve de nou. Ho sabem i ho saben. Es gira la cara envers aquest tema. De nou, la hipocresia.

Entre els 15 i els 29 anys, el 20% es troba en risc de pobresa.

Però no tot és dolent. El context ha portat a millorar una dada: la

EM PREGUNTO SI ELS REPRESENTANTS DEL POBLE PROVENEN D'ALGUN TIPUS DE SOCIETAT PARAL·LELA A LA MEVA

de l'abandonament dels estudis. En iniciar-se la crisi i en aguditzar-se, els joves s'han vist de sobte sense possibilitats de tenir una sortida laboral. Això ha reduït al mínim l'interès per abandonar els

estudis a canvi d'un salari.

Segons ECAS, la taxa d'abandonament prematur dels estudis reflecteix la proporció de població de 18 a 24 anys que no estudia i que té un nivell acadèmic inferior o igual als estudis obligatoris d'aquest segment poblacional. En els anys de la crisi econòmica, la taxa s'ha reduït un 12% en el cas dels homes que, no obstant això, segueixen anant al davant de les dones en aquest indicador de fracàs escolar.

Potser en realitat és per una visió totalment diferent. Veure el pobre per televisió o assegut en una cadira de despreocupacions, trastorna la realitat de molts. Sobretot si hi ha l'estigma i el prejudici clàssic del pobre.

Això sí, ens preocupem més de promocionar un país que té data de caducitat en uns anys vista amb activitats no aprovades per la societat, fent silenci administratiu a una realitat més que tangible.

Em pregunto si els representants del poble provenen d'algun tipus de societat paral·lela a la meua i a la gran majoria de persones de classe social mitjana-baixa; on el jove actualment és l'últim esglau de tots.

Sí, senyores i senyors: el jove és pobre i l'Estat, *ni s'interessa ni li importa*.

